

sobem méně nápadným a jeho osoby nikterak se nedotýkajícím dostati se z domněle choulostivé situace, v níž prý se ocitl. Výpověď svědecká nebyla mu dle toho nijak vnucena, nýbrž vzal zcela dobrovolně a bez jakéhokoliv nátlaku na sebe břímě, vypovídati u soudu jako svědek. Nelze proto mluvit o nějakém donucení na straně obžalovaného a odpovídá odsuzující výrok v tomto ohledu zákonu; uplatňovaného důvodu zmatečnosti § 281 č. 9 lit. a) tu tedy není. Rozsudek v odpor vzatý neobsahuje nikde výroku o tom, že by tu byly okolnosti, jež zrušují trestnost činu obžalovaného anebo vylučují stíhání pro tento čin; to, co uplatňuje zmateční stížnost (§ 2 lit. g) tr. zák.), jest okolností, jež by vylučovala zlý úmysl (viz nadpis § 2 tr. zák.), pročez možno přihlížeti k dotčným vývodům zmateční stížnosti jen s hlediska důvodu zmatečnosti § 281 č. 9 lit. a) tr. ř., což se také skutečně stalo. Není-li tu však soudního výroku o tom, že byla trestnost činu obžalovaného zdvižena anebo stíhání proň vyloučeno, nelze také říci, že by byl takovým výrokem porušen zákon. Schází tu tedy jakýkoli podklad pro uplatňování důvodu zmatečnosti § 281 č. 9 lit. b) tr. ř. a není v tomto ohledu zmateční stížnost provedena, jak toho vyžaduje zákon. Přihlížeje k shora vyličeným úvahám, postrádá okolnost, že byl obžalovaný sám v podezření z trestného skutku, o němž měl vypovídati jako svědek, rozhodujícího významu, pročez jest neodpodstatněnou výtku kusosti, činěná rozsudku prvé stolice, protože prý si nepovšimnul zmíněné okolnosti. Zmateční stížnost jest tedy neodůvodněna, pokud se týče neprovedena dle zákona, pročez jí nebylo vyhověti.

Čís. 41.

Poměr všeobecného předpisu § 335 tr. zák. ku zvláštním případům následujících paragrafů.

Neopatrné zacházení se střelnou zbraní může, není-li tu zvláštní skutkové povahy §§ 373 a 374 tr. zák., beze všeho podřaděno býti všeobecnému ustanovení § 335 tr. zák.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1919, Kr I 69/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného, který byl rozsudkem krajského soudu jako nalézacího soudu v Jičíně uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života dle § 335 tr. zák.

Důvody:

Vycházejíc z právního stanoviska, že jen tehda bylo by přikročiti ku zkoumání, zda jednání Václava B. spadá pod všeobecné nařízení § 335 tr. zák., kdyby bylo zjištěno, že uschování revolveru bylo ve smyslu § 373 tr. z. nezávadným, dovozuje zmateční stížnost zmatečnost dle § 281 č. 5 tr. ř. z okolnosti, že rozsudek opomenul zabývatí se otázkami, kde revolver byl uschován, kdo jej uschoval a zda uschování, byl-li nabytý, bylo před dětmi a jinými neopatrnými a nezkušenými osobami dostatečné. Než toto právní stanovisko zmateční stížnosti je patrně nesprávné. Zákon trestní upravuje v § 335 tr. zák. všeobecné pravidlo pro trestnost ohrožování tělesné bezpečnosti lidí z neopatrnosti.

nastala-li z něho smrt neb těžké poškození na těle. V dalších paragrafech uvádí trestní zákon zvláštní nebezpečná jednání či opomenutí, aniž by tím platnost všeobecného nařízení § 335 tr. zák. na provinění pod žádné speciální ustanovení nespádající byla obmezována. Z tohoto poměru všeobecného § 335 tr. zák. k následujícím §§ vyplývá, že, byla-li smrt člověka přivoděna bez úmyslu příčiněním osob, při nichž není zvláštní skutkové podstaty v jednom z následujících §§ vytknuté, dlužno přece zkoumat, nenastane-li jich trestní zodpovědnost dle všeobecného předpisu § 335 tr. zák. Dle § 373 tr. zák. tresce zákon provinění osob, jež nabitou střelnou zbraň opomenuly před dětmi a jinými neopatrnými a nezkušenými osobami dostatečně uschovati. Trestnost osoby za uschování zodpovědné nevylučuje však soubežnou trestnost osoby neopatrné a nezkušené, pak-li i s její strany v konkrétním případě neopatrně bylo si počínáno a neopatrností touto smrt neb těžké poškození na těle přímo byly přivoděny. Ježto by samostatná zodpovědnost obviněného nebyla vyloučena ani tenkrát, kdyby tu bylo provinění osoby třetí ve smyslu § 373 tr. zák., nelze shledati neúplnost rozsudku ve výroku o rozhodných skutečnostech v tom, že se soud s okolnostmi dle § 373 tr. zák. pro trestnost osoby třetí směřodatnými v rozsudku zvláště nezabýval. Též pokud zmateční stížnost brojí proti správnosti subsumce činu stěžovatelova pod § 335 tr. zák. pro nedostatek jednání, o němž stěžovatel při povinné opatrnosti nahlédnouti mohl, že spojeno jest s ním nebezpečí pro život neb tělesnou bezpečnost lidí, jest patrně neodůvodněna. Pokus stížnosti, vyvrátiti skutkové zjištění, že obviněný nehleděl ani obrátiti zbraň směrem, kde nikdo nestál, poukazujíc na odchylné prý tvrzení svědkyně J. H., pak na místní ohledání a posudek soudního lékaře, nespádá pod hledisko žádného z uplatňovaných důvodů zmatečnosti. Okolností, že není zakázáno prohlížeti zbraně střelné, že obviněný blížil se věku, činícímu jej ke službě válečné povinným, a že v době války tehdejší vládou bylo nařizováno, aby se mládež ve školách cvičila ve zbraních, nevylučují, že obviněný, jenž znal, jak rozsudek zjišťuje, zhoubný účinek střelných zbraní, ve válce užívaných, mohl snadno nahlédnouti nebezpečí, s neopatrným zacházením s takovouto zbraní u přítomnosti osob třetích spojené, a nebránily by tudíž, aby trestán nebyl dle § 335 tr. zák., pak-li náležité opatrnosti šetřiti opomenul. Mínil-li zmateční stížnost, že jen tehda mohlo by se snad tvrditi, že obžalovaný počínal si neopatrně, kdyby byl věděl, že zbraň je nabitá a že prohlížení zbraně, o níž se neví, je-li nabitá, dlužno se stanoviska § 335 neb 431 tr. zák. stavěti na roveň prohlížení zbraně nenabitě, jest náhled její patrně mylný. Právě § 374 tr. zák., jehož se zmateční stížnost dovolává a jenž výslovně hrozí trestem častěji se přiházejícímu případu neopatrného zacházení se zbraní, o níž se pachatel dříve nepřesvědčil, je-li nabitá, vyvrací co nejpádněji náhled stěžovatelův. Z ustanovení toho vyplývá zřejmě stanovisko samého zákona, že, nepřesvědčil-li se ten, kdo střelnou zbraň do ruky bere, je-li tato nabitá čili nic, musí počítati s možností, že zbraň je vskutku nabitá a tudíž nebezpečná, a prohřešuje se proti povinné péči o tělesnou bezpečnost lidí přítomných, neužívá-li téže opatrnosti, jako při prohlížení zbraně nabitě. Nastává-li trestnost pachatelova, jenž nenabitou střelnou zbraň na někoho spustí, nepřesvědčiv se dříve, není-li tato nabitá, může zůstati tuto nerozhodnutým. Že by ten, kdo nabitou zbraň proti jinému

spustil, nepřesvědčiv se dříve, zda není nabita, trestu nepodléhal, jest vyloučeno pozitivním ustanovením § 374 tr. zák. a jen s tímto případem možno osudné jednání stěžovatelovo v přítomném případě srovnávat.

Čís. 42.

Byla-li při zločinu krádeže položena porotcům otázka dodatková po výši hodnoty ukradeného předmětu, není sice účelno a vhodno, pojmáti tuto pro trestnost činu závažnou skutkovou okolnost i do otázky hlavní; stalo-li se tak však přes to, nezakládá to o sobě zmatek dle § 344 č. 6 tr. ř.

(Rozh. ze dne 14. dubna 1919. Kr I 70/19.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných Marie K. a Václava K., kteří byli krajským jako porotním soudem v Jičíně uznáni vinnými zločinem krádeže, první dle §§ 171, 173., 174 IIa), c), 179 tr. zák. a druhý dle §§ 171, 174 IIa), c), 176 IIa) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obou obžalovaných, uplatňující důvod zmatečnosti dle § 344 č. 6 tr. ř., jest neopodstatněna. Po stránce této vytýká zmateční stížnost rozsudku zmatek, poněvadž přes odpor obhájcův pojaty byly do hlavních otázek ohledně krádeže též hodnoty odcizených věcí, jakkoliv byly krom toho dány porotcům též otázky dodatkové, zda hodnoty toho, co bylo ukradeno, činí více než 2000 K, pokud se týče 200 K nebo 50 K. V tomto upravení otázek shledává zmateční stížnost porušení předpisů §§ 318 a 320 tr. ř. Nelze popírat, že by byl porotní soud lépe jednal, kdyby byl z hlavních otázek, týkajících se krádeží, hodnoty odcizených věcí vypustil. Neboť tím, že pojaty byly přesné cifry ocenění odcizených předmětů do hlavních otázek, krom toho pak položeny byly zvláštní otázky dodatkové ohledně hodnoty odcizených věcí 2000 K, pokud se týče 200 K, pokud se týče 50 K převyšující, přivoděno bylo jednak nebezpečí, že by porotci mohli pro pouhé pochybnosti o přesné cifře hodnoty odepřítí kladnou odpověď na hlavní otázky, jakkoliv v ostatních směrech pochybností neměli, jednak že by se mohli dostat sami s sebou v odpor, přisvědčivše k otázkám hlavním, ne však k otázkám dodatkovým, co do výše hodnoty korespondujícím. Tento odpor nastal také skutečně ve výroku porotců ohledně Václava K., byť i ne v neprospěch tohoto obžalovaného. Neopodstatněno jest však tvrzení zmateční stížnosti, že by z příčiny jí uplatňované byly bývaly porušeny předpisy stran kladení otázek porotcům, nanejvýš předpisy §§ 318 a 320 tr. ř. Se stanoviska § 318 tr. ř., dle něhož pojmouti jest do hlavní otázky z okolností trestního skutku tolik, kolik třeba jest k jeho individualisování a ku rozhodnutí o nárocích na odškodnění, bylo pojetí přesné hodnoty ukradených předmětů ovšem zbytečné, poněvadž i bez něho byl trestní skutek dostatečně individualisován, aby od podobných skutků bezpečně mohl býti rozlišen, o výši odškodnění rozhodovati pak jest ne porotcům, nýbrž soudu, takže cifru škody výrokem poroty zjišťovati netřeba. Bylo-li však lze se obejít i bez pojetí cifry do otázek hlavních, nevyplývá z toho